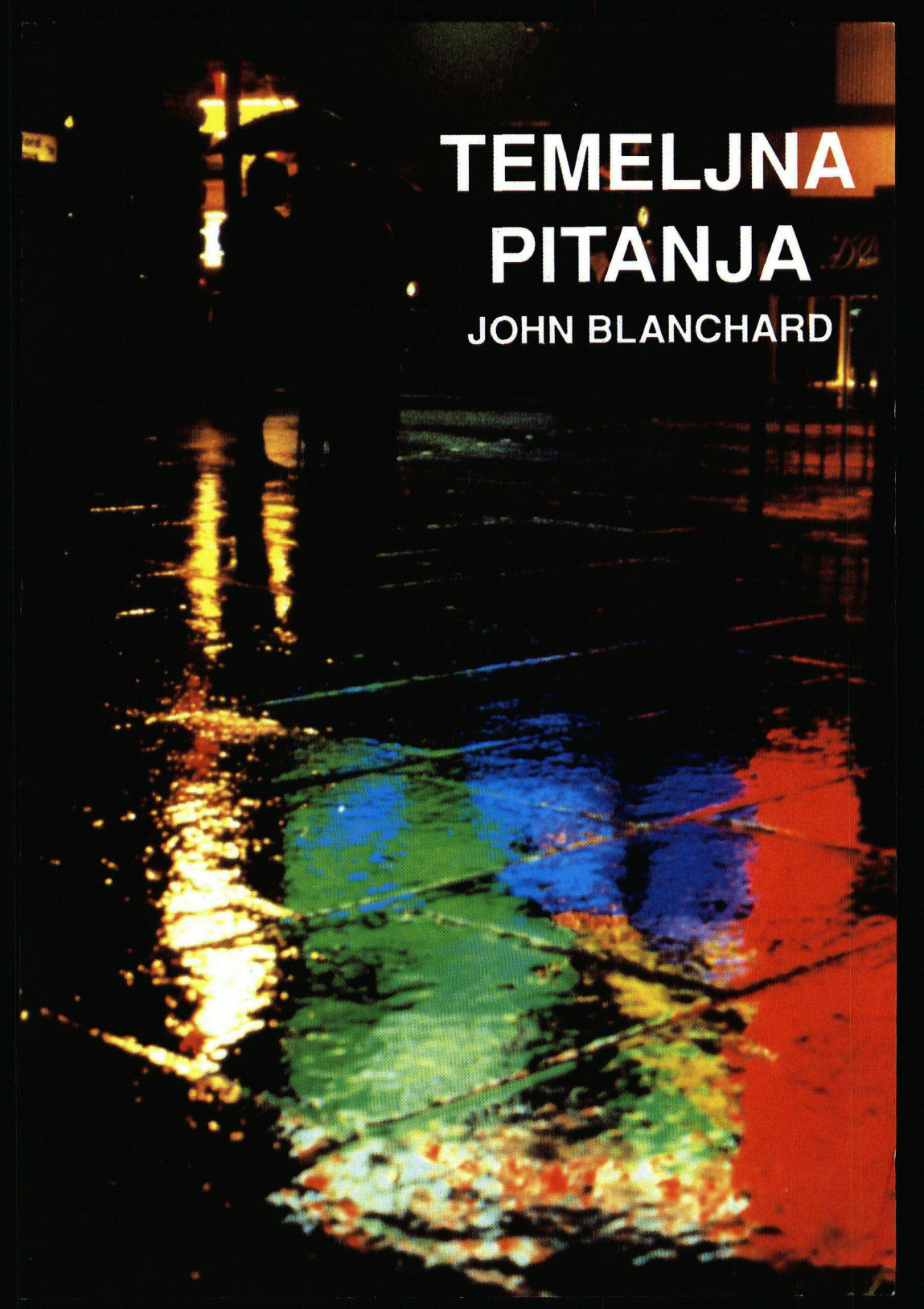
TEMELJNA
PITANJA
JOHN BLANCHARD

TEMELJNA PITANJA

JOHN BLANCHARD

Copyright teksta © Evangelical Press 1987
Copyright za Jugoslavensko izdanje © Riječi Iskrene 1991

Izdaje: Riječi Iskrene, Dravska 2, Pušćine.
Za Izdavača: Milan Tovarloža
Prijevod: Milan Tovarloža
Lektura: Davorka Vuković

Printed in Singapore

Život je pun pitanja. Neka su beznačajna, neka malo ozbiljnija, neka pak veoma važna.

Dok čitate ove retke možete se zapitati o svom zdravlju, svojoj financijskoj situaciji, svom poslu svojoj porodici ili svojoj budućnosti.

No najveća i najozbiljnija pitanja su o Bogu i tvom odnosu prema Njemu. Ništa u životu nije važnije od toga. Dobro zdravlje, financijska stabilnost, siguran posao, zadovoljna porodica i perspektivna budućnost su stvari koje ljudi priželjkuju. Ipak i one su prolazne i na kraju besciljne ako nemaš živu zajednicu s Bogom. Kad je to jednom jasno i sigurno trajat će zauvijek.

Na slijedećim stranicama ćete otkriti zašto je takav odnos nužno potreban i kako je moguć.

Pitanja koja slijede su toliko važna i toliko ozbiljna da zahtijevaju našu najveću pažnju. Odgovori su takvi da trebaju svakome.

Molim vas čitajte ove stranice ozbiljno i pažljivo i ako je potrebno više puta.

Ne propustite njihovu poruku!

Ima li koga gore?

Ovo je temeljno pitanje. Ako Bog ne postoji, traženje istog je besciljno. *Jer onaj koji hoće da dodje Bogu valja da vjeruje da ima Bog.*[1] Iako je nemoguće "dokazati" Boga u matematičkom smislu, dokazi za to su ipak uvjerljivi.

Uzmimo postojanje svemira. Nazvati ga rezultatom jednog "slučaja" postavlja mnoga pitanja i ne odgovara niti na jedno. Slično je i s teorijom "Velikog Praska". Otkuda su došle sirovine? Ne može čak ni "Veliki prasak" učiniti nešto iz ničega. Kako se"ništa" pretvara u "nešto" pored svih čudnih i kompleksnih formi života na zemlji?[2]

Razne druge teorije su isto tako krhke. Jedino zadovoljavajuće objašnjenje je ovo: *U početku stvori Bog nebo i zemlju.* Naš svijet nije slučajan rezultat ogromnog udarca uključujući sastojke koji su postojali oduvijek, nego *da je svijet riječju Božjom svršen, i da je sve što vidimo iz ništa postalo.* Stvaranje je imalo svoj početak. Bog je bio taj koji ga je doveo u postojanje. *Jer on reče i postade, on zapovijedi i pokaza se.*

To potvrdjuje nevjerojatni sklad i plan vidjen posvuda i univerzalni zakoni koji drže sve zajedno, od beskonačnog svemira do mikroskopskih organizama. No plan zahtijeva i planera i zakon zakonodavca — Bog je jedno i drugo. *Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, on budući Gospodar neba i zemlje.*

Ipak najjači "dokaz stvaranja" je sam čovjek. Za razliku od drugih životinja čovjek ima nešto što nazivamo ličnost, on inteligentno razlučuje, ima savjest i može razlučiti izmedju dobra i zla. On je kadar ljubiti i suosjećati. Iznad svega ima osjećaj za bogoštovlje. Otkuda mu te kvalitete? Niti evolucija, a niti lavina slučajnosti to ne bi mogle prouzrokovati. Najjasniji odgovor je ovaj: *a stvori gospodin Bog čovjeka od praha zemaljskog i dunu mu u nos duh životni; i posta čovjek duša živa.* Čovjek nije slučajnost, on je *divno stvoren* po stvoritelju svemira.

1. Sve riječi otisnute kosim tiskom su citati iz Biblije koji se nalaze na zadnjoj stranici.
2. Ovo je veoma kompleksno pitanje da bi se ovdje iscrpno objasnilo. Ako je evolucija za vas veliki problem, čitajte "Od ničega do prirode" od prof. E. H. Andrewsa.

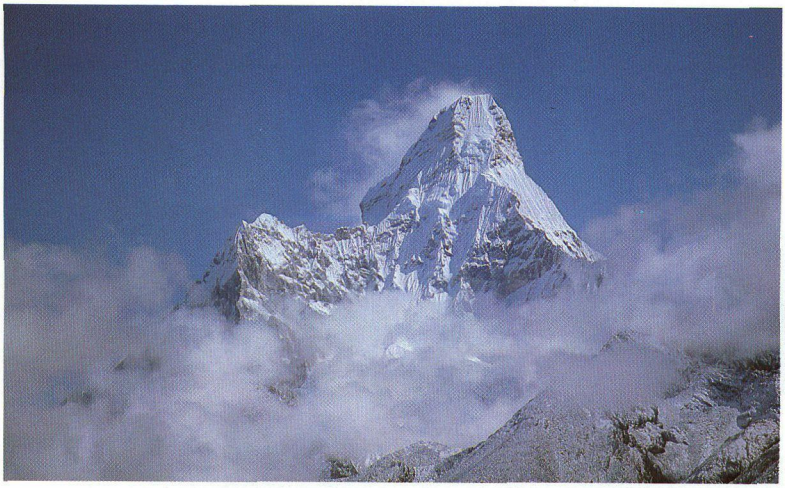

Govori li Bog?

Pitanje je od velike važnosti. Prepušteni sami sebi potpuno smo nesvjesni Boga. *Možeš li tajne Božje dokučiti ili dokučiti savršenstvo svemogućeg?* Bog je iznad našeg razumijevanja i mi trebamo Njega da nam se otkrije.

Stvaranje je jedan od načina kroz koji to On čini. *Nebesa kazuju slavu Božju i djela ruku njegovih glasi svod nebeski.* Sama veličina svemira i njegova zapanjujuća uravnoteženost, raznolikost i ljepota otkrivaju dosta toga o Bogu koji ga je stvorio. U stvaranju Bog pokazuje golemu silu, strašnu inteligenciju i veličanstvenu maštu. *Jer što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se poznati i vidjeti na stvorenjima, i njegova vječna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.*

Da bi se sporazumijeli jedan s drugim, služimo se riječima. Bog isto tako govori čovjeku kroz riječi — riječi Biblije. Blizu 4000 puta u Starom zavjetu (500 puta u prvih pet knjiga) naći ćete riječi kao "Gospod je rekao", "Gospod zapovijedi" i 'Gospod reče". Zato se tvrdi da Biblija *ne bi od*

čovječje volje nego naučeni od Svetog Duha govoriše sveti Božji ljudi.

Niti u jednoj drugoj literaturi ne možemo naći toliko mnoštvo jasnih i detaljnih proroštva, koja su se kasnije doslovce ispunila, a izrekli su ih ljudi koji su tvrdili da govore od Boga. Vjerojatnost da se to objasni pukom slučajnošću je toliko mala da na to ne bismo trebali obraćati pažnju.

Dalje postoji utjecaj Biblije na živote ljudi. Niti jedna druga knjiga nema takvu silu da mijenja živote. Milijuni ljudi kroz tisuće godina su dokazali kroz vlastito iskustvo: *zakon je Gospodinov savršen, krijepi dušu, svjedočanstvo je Gospodinovo vjerno, daje mudrost nevještome. Naredbe su Gospodinove pravedne, vesele srce. Zapovijest je Gospodinova svijetla, prosvjetljuje oči.*

Ni nakon 2000 godina ni jedan stručnjak u bilo kojoj djelatnosti mogao opovrgnuti bilo koju tvrdnju Biblije. Razlog je ovaj: *sve pismo je od Boga dano.* Stoga ga trebamo prihvatiti *ne kao riječ čovječju, nego kao što zaista jest, riječ Božju.*

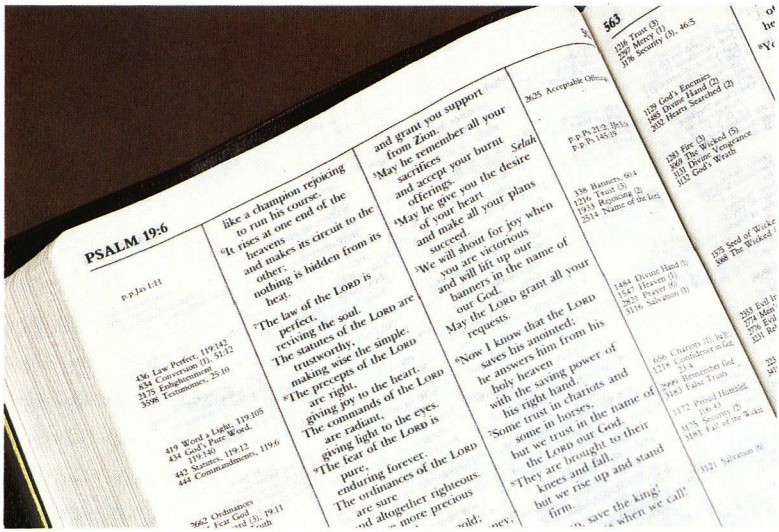

Kakav je Bog?

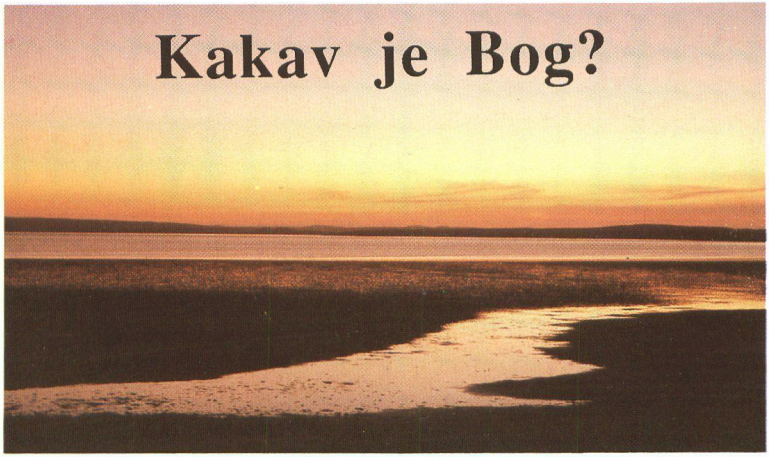

Ovo je očito slijedeće pitanje na koje trebamo dati odgovor. Prihvatiti da Bog postoji je jedna stvar, no prihvaćanje Boga na zaseban način, tj. da nam Bog govori u stvaranju i kroz stranice Biblije je nešto sasvim drugo. Mi moramo znati više kakav je On u stvari.

Biblija nam daje mnoge jasne i pozitivne odgovore na ovo veoma važno pitanje. Ovdje su neki od njih.

Bog je osoban. Bog nije stvar, sila ili utjecaj. On misli, osjeća, želi i djeluje na načine koji ukazuju da je On živo biće. On nije samo "netko gore" ili vrsta super čovjeka. *A Gospodin je pravi Bog, Bog živi i car vječni.*

Bog je u množini. Postoji samo jedan istiniti Bog. On veli:*Ja sam prvi i ja sam pošljednji, osim mene nema Boga.* Ipak Bog se otkrio kroz trojstvo. Tri osobe — Otac, Sin (Isus Krist) i Sveti Duh, u kojem je svatko istinski, cjelokupno i podjednako Bog. Biblija govori o *Slavi Boga Oca.* Isto tako kaže *Bog bješe riječ* Isus Krist. Još kaže *Gospod je Duh.* Znači jedan je Bog, ali su tri osobe u Božanstvu.

Bog je duhovan. On nema fizičkih dimenzija. On nema tijela niti ima karakteristike koje se označavaju veličinom i

oblikom. *Bog je Duh; i koji mu se mole, duhom i istinom da se mole.* To znači da je Bog nevidljiv. *Boga nitko nije vidio nikad.* To isto znači da nije ograničen jednim prostorom odjednom, nego je svuda istovremeno. *Ne ispunjavam li ja nebo i zemlju govori gospodin?* Izuzimajući sve ostalo to znači da je Bog u potpunosti svjestan svega što se dešava posvuda. To uključuje ne samo ono što vi radite i govorite već i svaku misao koja prolazi kroz vaš um.

Bog je vječan. Bog nema početak. Po riječima Biblije: *i od vijeka do vijeka ti si Bog.* Nije bilo vremena kada Bog nije postojao i nikada neće biti vremena kada On neće postojati Bog sebe opisuje kao onog: *koji jest i koji bješe i koji će doći.* On ostaje zauvijek isti *jer ja Gospodin ne mijenjam se.* Sve što je Bog ikad bio On je još uvijek i zauvijek će biti.

Bog je nezavisan. Sva druga bića ovise o ljudima ili stvarima i na kraju o Bogu, no Bog je totalno nezavisan o svojim stvorenjima. On može opstati sam po sebi. *Niti prima ugadjanja od ruku čoveječjih, kao da bi onome trebala što koji sam daje svima život i dihanje i sve.*

Bog je svet. On je *slavan u svetosti, strašan u hvali.* Ne može biti usporedbe sa svetošću Boga. *Nema svetoga kao što je Gospodin* koji je potpuno bez greške i mane. Biblija kaže o Njemu, *čiste su oči tvoje da ne možeš gledati zla i bezakonja ne možeš gledati.* I taj sveti Bog zahtijeva svetost od nas pojedinačno. Njegova zapovijed je nama danas: *Budite sveti jer sam ja svet.*

Bog je pravedan. Biblija kaže, *jer je Gospodin pravedan Bog, blagost i pravda podnožje prijestolju njegovu.* Bog ne samo da je naš Stvoritelj i Oslonac nego i naš sudac, nagradjujući, i kažnjavajući u vremenu i u vječnosti s pravednošću koja je savršena i izvan primjedbe i rasprave.

Bog je savršen. Njegovo znanje je savršeno. *I nema stvari nepoznate pred njim nego je sve golo i otkriveno pred očima onoga kome govorimo.* Bog zna sve što je u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, uključujući sve naše misli, riječi i djela. Njegova mudrost je savršena i izvan svakog našeg razumijevanja. *O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božjega kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi.*

Bog je suveren. On je jedini vrhovni vladar svemira i ništa nije izvan Njegove kontrole. *Što god hoće, sve*

Gospodin čini u nebesima i na zemlji. Kod Boga nema nezgoda ili iznenadjenja. On piše svjetsku povijest i *sve čini po savjetu volje svoje.* Bog ne treba savjeta ili dozvolu za bilo što, što nakani učiniti. Nitko ga ne može spriječiti da učini što želi: *I nema nikoga da bi mu ruku ustavio i rekao mu: 'Što radiš?'*

Bog je svemoguć. On je najmoćniji. Po Njegovim riječima: *Ja sam Gospodin Bog svakog tijela. Eda li je meni što teško?* To ne znači da Bog može učiniti bilo što (On ne može lagati ili promijeniti se, ili činiti pogreške, ili griješiti, ili se odreći sebe), ali može činiti sve što želi u skladu s Njegovim karakterom.

Ovo su samo kratki prikazi stvari koje je Bog otkrio u Bibliji o svojoj prirodi i karakteru. Postoje i druge istine o Bogu u Bibliji (jednu od nijih pogledat ćemo na stranici 22) i mnoge stvari o Njemu koje mi ne možemo u cijelosti razumjeti, *On čini stvari velike i neispitljive divne kojima nema broja.* U tom smislu, *svemoguć je, ne možemo ga stignuti.* Ma kako bila ljudska inteligencija ili rasudjivanje, ne mogu to promijeniti. To nas ne treba čuditi. Kad bismo mogli razumjeti Boga, On ne bi bio dostojan našeg štovanja.

Tko sam ja?

Pritisci i problemi modernog života tjeraju mnoge ljude u neumorno traženje značenja svrhe življenja. Mi smo vidjeli nešto o tome tko je Bog, no što je s nama? Zašto mi postojimo? Da li ljudski život ima ikakog značenja ili svrhe?

Da raščistimo prvu stvar. Čovjek tek tako ne "egzistira". On je više nego slučajna hrpa atoma kojoj se dogodilo da se na odgovarajući način uklopi u paket kojeg mi nazivamo "ljudsko biće". Biblija nam kaže da je on bio specifično stvoren od mudrog i svetog Boga. *I stvori Bog čovjeka po obličju svojemu po obličju Božjem stvori ga muško i žensko.* Čovjek je više nego jako razvijena životinja ili savršeni čovjek-majmun. On se razlikuje od drugih životinja kao što se životinje razlikuju od biljaka i biljke od minerala. U odnosu na veličinu čovjek je neznatan naspram sunca, mjeseca i zvijezda, ali Bog mu je dao jedinstveno i uzvišeno mjesto u svemiru.

To se vidi iz Božje prve zapovijedi čovjeku *I budite gospodari od riba morskih i ptica nebeskih i od svega zvjerinja što se miče po zemlji.* Čovjek je postao Božji osobni predstavnik na zemlji sa autoritetom nad svim ostalim stvorenjima.

No čovjeku je isto tako dato posebno dostojanstvo. Budući da je stvoren "u obličju Božjem" ne znači da je bio stvoren u istoj mjeri ili obliku kao Bog (vidjeli smo da Bog nema"mjere" ili "oblika") niti da je taj čovjek umanjen od Boga, posjedujući kvalitete Božje u malim dozama. To znači da je čovjek stvoren kao duhovno, racionalno, moralno i vječno biće, s prirodom koja je bila savršena. Drugim riječima, on je bio odraz Božjeg svetog karaktera.

Isto tako čovjek je rado i stalno izvršavao sve Božje zapovijedi i kao rezultat živio u savršenoj zajednici s Njim. Čovjek tada nije znao za "krizu ličnosti". On je točno znao tko je bio i zašto je bio u svijetu i s poslušnošću zauzeo Bogom mu dano mjesto.

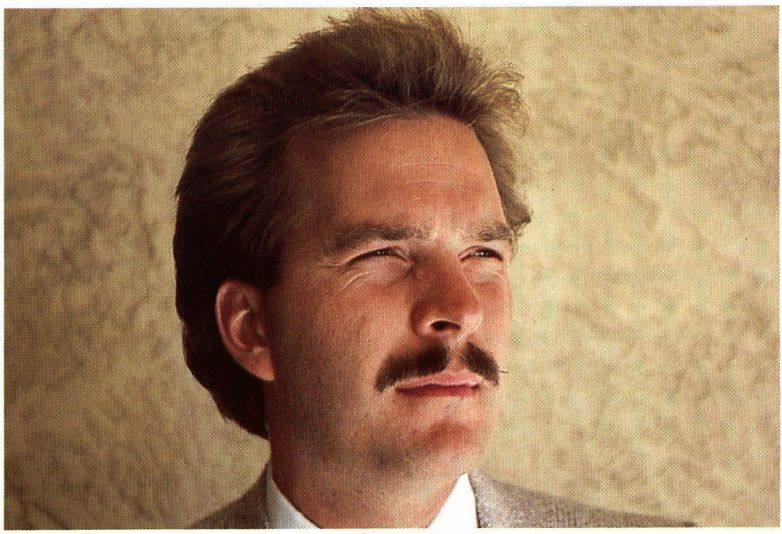

Ne samo da je čovjek bio posve zadovoljan i u potpunosti ispunjen svojim mjestom u svijetu, Bog je bio zadovoljan s čovjekom. Mi to znamo zato što nam Biblija kaže kad je Njegov posao stvaranja bio dovršen, s čovjekom kao slavnim vrhuncem, *tada pogleda Bog na sve što je stvorio i gle, dobro bješe veoma*. U tom času povijesti savršeni ljudi su živjeli u savršenom okolišu, u savršenom odnosu jedan s drugim i u savršenom skladu s Bogom.

Teško da je danas takvo stanje! Što se desilo?

Gdje je greška?

Izravan odgovor na to pitanje je ovaj: *kroz jednog čovjeka dodje na svijet grijeh i kroz grijeh smrt.*

Prvom čovjeku i ženi (Adamu i Evi) bila je data velika sloboda, ali i ozbiljno upozorenje: *s drveta od znanja dobra i zla s njega ne jedi. Jer u koji dan okusiš s njega umrijet ćeš.* To je bio idealni test ljudske spremnosti da posluša što je Bog rekao, jednostavno zato što je On to rekao. Ali Djavo je iskušao Evu da ne povjeruje i ne posluša Božju riječ i ona je tako učinila. *I žena videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra s njega i okusi pa dade i mužu svojemu te i on okusi.*

Tog časa "grijeh je ušao u svijet". Kroz promišljenu neposlušnost čovjek se odvojio od Boga. Umjesto da ljube Boga, Adam i Eva su se Njega bojali: *i sakri se Adam i žena mu ispred Gospodina Boga medju drveta u vrtu.* Umjesto da je pun sigurnosti, pouzdanja, sreće, njihov grijeh učinio ih je postidjenima, krivima i uplašenima.

Ali Bog je rekao da će čovjek umrijeti ako ga ne posluša, i jest. Smrt znači razdvojenje, i u jednom trenutku čovjek se

odvojio od Boga, on je duhovno umro. On je isto počeo umirati tjelesno, i sad ima mrtvu dušu i tjelo koje umire. Ali to nije bilo sve: djeca Adama i Eve naslijedila su njihovu iskvarenu prirodu i grešan karakter. Od onda kao zagadjenje u izvoru rijeke, otrov grijeha je tekao u sve Adamove potomke, *i tako smrt udje u sve ljude, jer svi sagriješiše.*

Opazite tu važnu riječ "svi" koja očito uključuje i pisca i čitaoca ovih stranica. Možda se nikad nećemo sresti na ovoj zemlji, no ovo nam je zajedničko — mi smo grešnici i umiremo. *Ako rečemo da grijeha nemamo, sebe varamo i istine nema u nama.* Ako tvrdimo da ne umiremo postajemo smiješni. Izrugivanje s činjenicama ne čini ništa da ih promijenimo.

Mnoge današnje novine, televizijski i radio naslovi nas podsjećaju na činjenice da je svijet u kaosu. Lako je osuditi nasilje, nepravdu nered i nepravilnosti u društvu, no prije nego što kritiziramo druge upitajte se da li ste bez mane i živite li život ugodan svetome Bogu. Da li ste u cijelosti pošteni, čisti, ljubazni i nesebični? Bog zna odgovor i na ta pitanja — kao i vi! *Jer svi sagriješiše i izgubili su slavu Božju.* Vi ste grešnik kroz rodjenje, po prirodi, kroz praksu i kroz lični izbor, i trebate se odmah suočiti s činjenicama — i s posljedicama.

Je li grijeh ozbiljan?

Kada se ustanovi bolest važno je upitati "je li ozbiljno?" Još je važnije postaviti to pitanje o duhovnoj bolesti grijeha. Mnogi ljudi čak sa smiješkom priznaju da su grešnici, zato što uopće ne znaju što u stvari to jest. Oni se prema tome odnose kao da je to "naprosto ljudska priroda" ili se skrivaju iza načela "svatko to čini". No ovakve tvrdnje izbjegavaju važnu stvar: je li grijeh ozbiljan? Ovdje je nekoliko stvari što Biblija govori o vama kao grešniku.

Vi ste izopačeni. To ne znači de ste tako loši kao što bi mogli biti, niti da stalno griješite, niti da ne znate ocijeniti što je pravo, a što krivo, ili pak da činite stvari što su ugodne i od koristi. Ali ipak to znači da je grijeh napao svaki dio vaše ličnosti — vaš um, volju, emocije, savjest, sklonosti i maštu. *Srce je prijevarno više svega i opako.* Korijen vaših nevolja nije to što ste učinili, već ono što griješite zato jer ste grešnik.

Vi ste okaljani. Biblija ovdje ne izbjegava stvarnosti, *jer iznutra iz srca ljudskog izlaze zle misli, preljube,*

kurvarstva, ubistva, kradje, lakomstva, pakosti, zloće, lukavstva, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ponos i bezumlje. Uočimo da lista uključuje misli, riječi i djela. To ukazuje da je u Božjim očima svaki grijeh jednako ozbiljan. Neki ljudi ograničavaju svoje pojmove o grijehu na stvari kao ubistva, preljube i pljačke, no Biblija je sasvim jasna i mi nemamo pravo misliti o grijehu na taj način. Grijeh je sve ono što ne stiže ispuniti Božje savršene zahtjeve. Bilo što mi kažemo, mislimo ili činimo, a manje je od savršenstva, grijeh je. Suočimo se sada s ovim pitanjem: *Ko može reći očistio sam srce svoje čist sam od grijeha svojega?* Možete li vi? Ako ne, vi ste okaljani.

Vi ste prkosni. Biblija uči *i grijeh je bezakonje*, promišljena pobuna protiv Božjeg autoriteta i zakona. Ni jedan civilni zakon ne tjera vas da lažete, varate, da imate prljave misli, ili da griješite na bilo koji način. Grijeh izabirete vi sami. Vi odabirete da kršite Božji sveti zakon. Vi ga svjesno ne slušate i to je ozbiljno, zato što: *Bog je pravedan sudija, i Bog je svaki dan gotov na gnjev*. Bog ne može nikada biti "mekan" na grijeh i možete biti sigurni ni jedan grijeh neće proći nekažnjen.

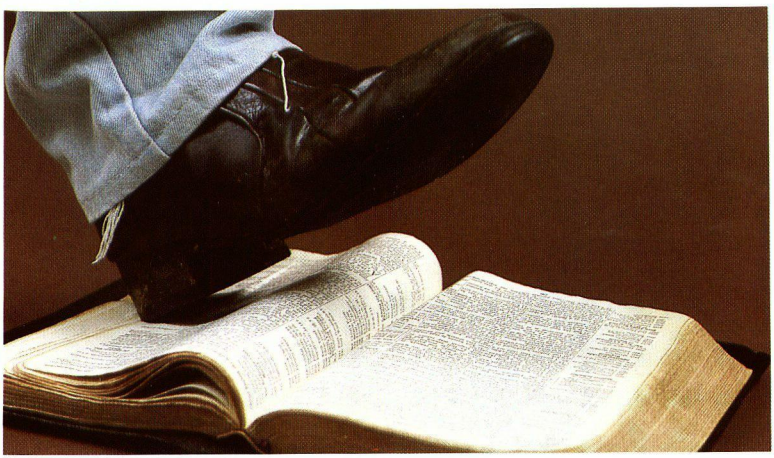

Jedan mali dio Božje kazne stigne grijeh i u ovome životu (iako mi to ne primijećujemo). Ali krajnja kazna će stići poslije smrti, na dan suda *kada će dakle svaki od nas dati odgovor Bogu za sebe*.

Kuda idem odavde?

Postoje mnoge ideje o tome što se dogadja kad mi umremo. Neki kažu da svi potpuno iščeznemo, neki da svi idemo u raj. Ali ništa u Bibliji ne potvrdjuje ni jednu od ovih ideja.

Umjesto toga čitamo ovo: *i kao što je ljudima odredjeno jednom umrijeti, a potom dolazi sud.* Oni u ispravnom odnosu s Bogom bit će dobro došli u nebo, da budu zauvijek u Njegovoj predivnoj prisutnosti. Svi drugi bit će *koji će primiti muku, pogibao vječnu od lica Gospodinova i od slave sile njegove.* Najčešća riječ u Bibliji za to je pakao. Ovdje su četiri važne istine o tome:

Pakao je stvaran. To nije nešto izmišljeno od crkve. Biblija govori više o paklu nego o raju i ne ostavlja nas u sumnji o stvarnosti istoga. Ona govori o ljudima koji su *osudjeni na pakao i bačeni u pakao.*

Pakao je strašan. On je opisan u Bibliji kao *mjesto mučenja i peć ognjena, mjesto ognja* koji proždire i vječni oganj. To je mjesto patnje s *plačom i škrgutom zuba* i u

kojem *neće imati mira dan i noć*. Ovo su strašne riječi, ali su istinite. Oni u paklu su odvojeni od dobrih, ukleti od Boga, prognani i od najmanje pomoći i utjehe koja dolazi od Njegove prisutnosti.

Pakao je konačan. Svi putovi u pakao su jednosmjerne ulice. Tamo nema izlaza. Izmedju pakla i raja *postavljena je velika provalija*. Strahote, usamljenost i bol pakla nisu s ciljem da očiste već da kazne zauvijek!

Pakao je opravdan. Biblija kaže da će Bog: *suditi svijetu po pravdi,* On je savršeno pravedan kad šalje grešnike u pakao. Uostalom On im daje ono što su izabrali. Oni odbacuju Boga ovdje, On odbacuje njih tamo. Oni odabiru da žive bezbožnim životom, On potvrdjuje njihov izbor zauvijek. Teško da se Bog može optužiti za nepravdu ili nepoštenje!

U svjetlu ovih strašnih istina trebate vrlo ozbiljno razmisliti o pitanju koje je jednom postavljeno grupi ljudi u Novom zavjetu: *kako ćete pobjeći od presude u oganj pakleni?*

Može li religija pomoći?

Čovjek se često naziva religioznom životinjom. U "Enciklopediji religije i etike" opisano je stotine načina na koje su ljudi pokušali zadovoljiti svoje religiozne pobude i osjećaje. Oni su se klanjali suncu, mjesecu i zvijezdama, zemlji, vatri i vodi, idolima od drveta, kamenu i metalu, ribama, pticama i životinjama. Oni su štovali bezbroj bogova i duhova koji su bili produkt njihove bolesne mašte. Drugi su pokušavali štovati istinskog Boga kroz razne načine žrtava, ceremonija, sakramenata i obreda. Ipak "religija" kako god bila poštena ne može nikad riješiti ljudski problem grijeha, najmanje zbog tri razloga.

Religioznost ne može zadovoljiti Boga. Religioznost je pokušaj čovjeka da se izmiri s Bogom, no svaki takav pokušaj je bezvrijedan, čak i oni najbolji su pogrešni i tako neprihvatljivi Bogu. Biblija ne može biti jasnija: *i sva naša pravda je kao nečista haljina.* Bog zahtijeva savršenost, puka religioznost ne može ispuniti te uslove.

Religioznost nikako ne može ukloniti grijeh. Vaše vrline ne mogu nikada izbrisati vaše opačine. Dobra djela ne mogu ukloniti loša. Ako se osoba izmiri s Bogom, to je *ne od djela da se niko ne pohvali*. Znači nikakvo religiozno nastojanje ili iskustvo — krstitke, pričesti, krizme, krštenje, svete večere, pohadjanje crkve, molitve, darovnice, žrtvovanje vremena ili novca, čitanje Biblije ili bilo što — ne može ukloniti najmanji grijeh.

Religioznost ne može nikada promijeniti ljudsku grešnu prirodu. Ponašanje osobe nije jedini problem, samo simptom. Središnja stvar ljudskog problema je problem ljudskog srca koje je po prirodi pokvareno i izopačeno. Posjete crkvi i sudjelovanje u ceremonijama mogu stvoriti ugodan osjećaj, ali vas ne mogu učiniti boljim. *Ko će čisto izvaditi iz nečista? Niko!*

Neke od religioznih aktivnosti su "dobre" same po sebi. Npr. dobro je ići u crkvu, čitati Bibliju i moliti se, jer Bog nam kaže da činimo te stvari. No vi se ni u kom slučaju ne smijete oslanjati na njih da vas izmire s Bogom. Ne samo da su bespomoćne da to učine, pouzdanje u njih u stvari se dodaje vašem grijehu i vašoj osudi.

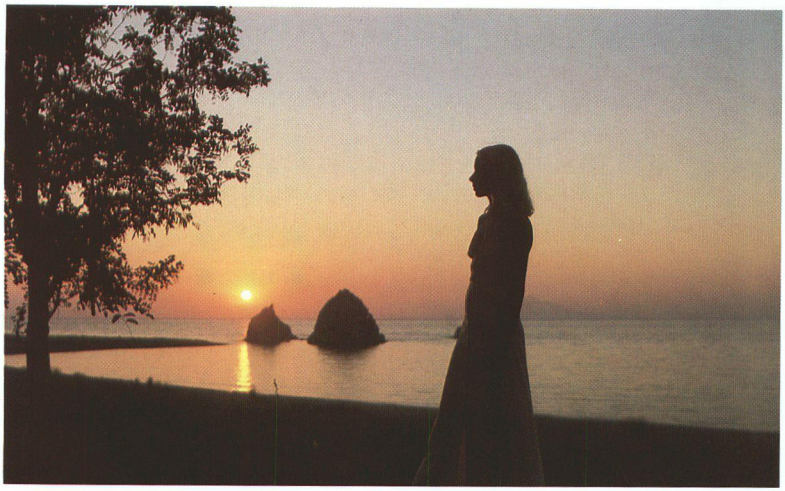

Postoji li odgovor?

Postoji! — Bog ga je osigurao. Središnja poruka Biblije je sadržana u ovim riječima: *jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svog jedinorodnoga dao, da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.*

Mi smo vidjeli ranije da pravedan i sveti Bog mora kazniti grijeh. Ali Biblija nam isto govori: *Bog je ljubav.* Dok Bog mrzi grijeh, On ljubi grešnika i žudi da mu oprosti. Ali kako da se grešnik pravedno opravda kada Božji sveti zakon zahtijeva njegovu duhovnu i fizičku smrt? Jedino je Bog mogao riješiti taj problem i On je to učinio u osobi Isusa Krista. *Otac posla sina da spasi svijet.*

Bog Sin postao je čovjekom uzevši na sebe ljudsku prirodu. Iako je Isus postao potpuni čovjek On je istovremeno Bog. Biblija kaže: *jer u Kristu živi svaka punina Božanstva tjelesno.* On je i dalje u potpunosti Bog kao da nije postao čovjekom; On je i dalje u potpunosti čovjek kao da nije Bog. Isus Krist je poseban i Biblija to potvrdjuje na više načina. Njegovo začeće je bilo posebno; On nije imao ljudskog oca već je bio začet u utrobi djevice čudotvornom silom Svetog Duha. Njegove riječi bile su posebne: ljudi su se *čudili i*

čudjahu se nauci njegovoj jer njegova besjeda bješe silna. Njegova čuda su bila jedinstvena. On je išao okolo *iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć na ljudima.* U nekoliko navrata čak je mrtve podizao. Njegov karakter je bio jedinstven: *on je bio u svačemu iskušan kao i mi, osim grijeha, tako da je Bog otac* mogao reći o Njemu: *Ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.*

Uočimo zadnju rečenicu! To znači de je Isus kao čovjek održao zakon Božji u svakom smislu i prema tome ne podliježe kazni grijeha. Ipak On je uhvaćen na montiranu optužbu, osudjen na lažnim dokazima, konačno raspet u Jeruzalemu. No Njegova smrt nije hir ili neizbježna nesreća. Sve je to bilo: *odredjenim savjetom i promisli Božjom.* Otac je poslao Sina s tim istim ciljem da plati kaznu grijeha smrti i Isus je dobrovoljno došao. Po Njegovim osobnim riječima, svrha Njegovog dolaska u svijet je: *da dušu svoju u otkup da za mnoge.* Njegova smrt kao i Njegov život je bio jedinstven.

Zato je bitno da vi razumijete što se zbilo kada je Isus umro i što ta smrt znači za vas.

Zašto Križ?

Cjelokupno učenje Biblije upućuje na smrt Isusovu. Nasuprot toga, niti Njegov savršen život, niti Njegovo divno naučavanje, niti Njegova snažna čuda nisu centar Biblijske poruke. Ona su veoma važna, ali iznad svega Isus je došao na svijet da umre. Zašto je onda toliko važna Njegova smrt? Odgovor je ovaj: On je umro kao zamjenik, nosilac grijeha i Spasitelj.

Isus zamjenik. To pokazuje Božju ljubav. Grešnici su krivi, izgubljeni i bespomoćni, suočeni s Božjim svetim zakonom koji zahtijeva kažnjavanje svakog grijeha. Koje su dakle mogućnosti da oni izbjegnu pravedni Božji gnjev? Biblijski odgovor je ovaj: *Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Krist dok još bijasmo griješnici umrije za nas.* Kao dio čudotvornog plana izbavljanja Bog-Sin dobrovoljno je zauzeo mjesto grešnika i nosi pravednu kaznu njihova grijeha. Bezgrešni Sin Božji dobrovoljno je stradao i umro umjesto njih: *pravednik za nepravedne.*

Isus nosilac grijeha. To ukazuje na svetost Božju. Ovdje nema ništa "izmišljeno" u vezi Kristove smrti. Kazna za

grijeh je plaćena u cijelosti. On je umro ne samo fizički, već i duhovno. I dok je visio na križu povikao je: *"Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?"* U tom trenutku Bog Otac odvratio je lice od svoga ljubljena Sina, koji je tada pretrpio kaznu odvojenja od Boga. Primijetimo ovdje kako se ukazuje na Božju savršenu svetost. Svi grijesi, svaki grijeh mora biti kažnjen — i kad je Isus zauzeo mjesto grešnika, postao je toliko odgovoran za njihove grijehe kao da je On sam počinilac istih. Čovjek koji je živio savršen život pretrpio je dvostruku kaznu smrti za okrivljene.

Isus Spasitelj. To pokazuje Božju silu. Tri dana poslije Njegove smrti Krist je: *posvjedočen silno za sina Božijega duhom svetinje po uskrsenju iz mrtvih. I on pokaza sebe živa mnogijem istinitijem znacima* i, *Krist usta iz mrtvijeh, već više ne umire, smrt više neće obladati njime.* Podižući Krista iz mrtvih Bog je snažno pokazao da prihvaća Njegovu smrt umjesto grešnika kao potpuno i savršeno plaćanje kazne grijeha kao temelj na kojemu On može ponuditi puno i slobodno oproštenje onima koji bi drugačije bili osudjeni provesti vječnost u paklu.

Ali kako se to odnosi na vas? Kako se vi možete izmiriti s Bogom? Kako Krist može postati vašim Spasiteljem?

Kako ja mogu biti spašen?

Pročitavši ovo dosada, da li vi uistinu želite biti spašeni? Da li se želite izmiriti s Bogom — bilo koja da je cijena ili posljedica? Ako ne, vi niste shvatili važnost stranica koje ste čitali. Vi bi ih trebali ponovo čitati polako i pažljivo, tražeći Boga da vam pokaže te istine.

Ako vam je Bog pokazao vašu potrebu onda se vi okrenite: *u pokajanju k Bogu i vjeri u Gospodina našeg Isusa Krista.*

Vi se morate pokajati. To znači kompletna promjena u odnosu na grijeh. Mora se desiti promjena u mislima. Vi morate priznati da ste grešnik, buntovnik protiv svetog i ljubaznog Boga. Mora se desiti promjena srca, istinska žalost i sram zbog podlosti i prljavštine vašeg grijeha. Onda treba biti voljan ostaviti i promijeniti pravac svog života. Bog potiče ljude da: *čine djela dostojna pokajanja.* Vi to morate učiniti. Bog neće oprostiti niti jedan grijeh koji vi niste spremni odbaciti. Pokajanje znači ići u novom smjeru tražeći svim srcem put koji raduje Boga.

Vi morate imati vjeru u Krista. Prije svega to znači da je Isus *Krist, sin živoga Boga* i da *umrije za bezbožnike.* Drugo, to znači vjerovati da je Krist u svojoj snazi i ljubavi sposoban i spreman da vas spasi.

Treće, podrazumijeva vaše stvarno pouzdanje u Krista, oslanjajući se na Njega samoga i nikog više da vas izmiri s Bogom. Vaša ponosita priroda će se i dalje boriti protiv odbacivanja svoje osobne "dobrote" ili religije. Ipak vi nemate drugog izbora. Morate se prestati pouzdavati u bilo što drugo osim Krista koji *može uvijek spasiti one koji krozanj dolaze k Bogu.*

Ako vam je Bog ukazao na vašu potrebu i dao tu želju onda se okrenite Kristu — učinite to sada! Idealno bi bilo moliti mu se glasno što će pomoći da budete jasniji u tome što činite. Priznajte da ste krivac, izgubljen i bespomoćan grešnik, i svim svojim srcem tražite Krista da vas spasi, i zauzme svoje pravo mjesto kao gospodar vašeg života, pomažući vam da se okrenete od grijeha i da živite za Njega.

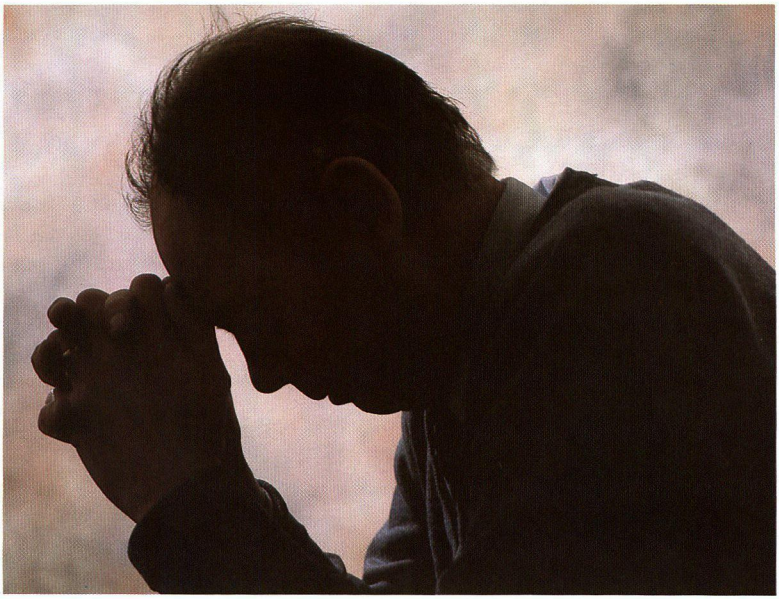

Biblija kaže *jer ako priznaš ustima svojima da je Isus Gospodin i vjeruješ u srcu svojemu da ga Bog podiže iz mrtvih bit ćeš spašen.* Ako se vi uistinu pouzdajete u Krista kao vašeg Spasitelja i priznajete ga za Gospoda, možete prisvojiti ova obećanja za sebe.

Ako se vi pouzdajete u Krista, postoje mnoge divne stvari kojima se možete radovati. Npr. vi ste sada u izmirenom odnosu s Bogom: Biblija to naziva opravdanje i kaže *opravdavši se dakle vjerom imamo mir s Bogom kroz Gospodina svojega Isusa Krista.* Kroz Krista tvojim grijesima zadan je smrtonosni udarac: *imenom njegovim primiće oproštenje grijeha svi koji ga vjeruju.* Vi ste sada član Božje obitelji, svi koji se pouzdaju u Krista: *dade im vlast da budu sinovi Božji.* Vi ste vječno sigurni: *nikakva dakle sad nema osudjenja onima koji su u Kristu Isusu.* Bog je lično ušao u vaš život u osobi Svetog Duha: *Duh onoga koji je podigao Krista iz mrtvih živi u vama.* Uvidjamo li kako su velike ove istine!

Vi sada trebate rasti u vašem duhovnom životu. Ovdje su četiri važne stvari na koje bi trebali obratiti pažnju.

Molitva. Vi ste sada kadri govoriti Bogu kao vašem ocu. Nešto što nikad ranije niste mogli. Vi Ga možete štovati, hvaliti Ga zbog Njegove slave, sile, svetosti i ljubavi. Vi možete tražiti svakodnevno oproštenje. Čak ni oni koji postanu djeca Božja nisu savršeni ali *ako priznajemo grijehe svoje vjeran je i pravedan da nam oprosti grijehe naše i očisti*

nas od svake nepravde. Vi mu možete zahvaliti svakog dana za Njegovu dobrotu prema vama. Postoje mnoge stvari za koje ćete mu željeti zahvaliti, uključujući darove svakodnevnog života koje mi tako olako uzimamo zdravo za gotovo. Naročito ćete biti zahvalni što vas je spasio, primio u njegovu porodicu i što vam je dao vječni život. Vama to nikad neće biti teško učiniti! Vi ga možete zatražiti za pomoć, snagu i vodstvo u vašem životu i životu drugih. Posebno ćete se vi željeti moliti za druge ljude koje znate da su daleko od Boga kao što ste i vi nekad bili.

Čitanje Biblije. U molitvi mi govorimo Bogu, u Bibliji Bog govori nama. Stoga je veoma važno da je čitate svakoga dana: *istražujte što je Bogu ugodno*. Dok to radite, tražite da vam pomogne da razumijete njezino značenje i da poslušate njezino učenje: *da u njemu uzrastete za spasenje*. Ako vam u početku treba pomoć dok proučavate Bibliju, potražite besplatnu brošuricu zapisanu na 31. stranici.

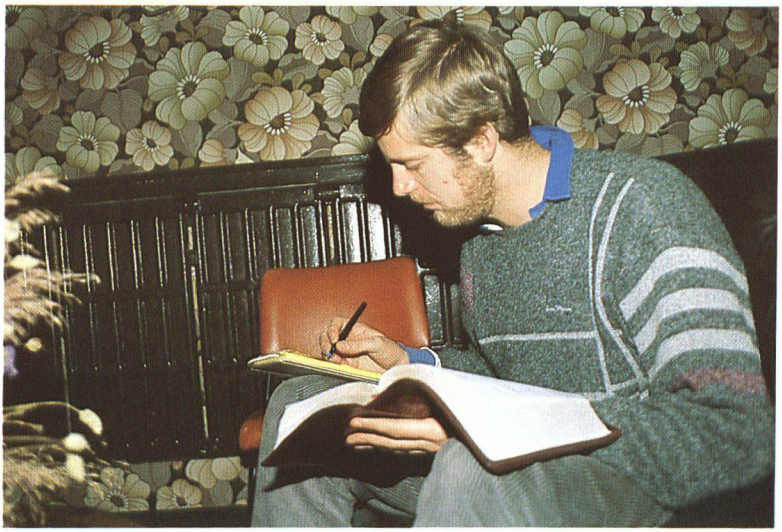

Zajedništvo. Sada kada ste postali članom Božje porodice, On želi da se redovito sastajete sa svojom braćom i sestrama: *ne ostavljajući skupštine svoje ... nego ohrabrujući jedan drugoga*. To znači pridruženje lokalnoj

crkvi — učinite to što prije. Izbor prave crkve nije uvijek lak, vi ćete uvijek sigurno nastojati naći onu, koja jasno vjeruje i naučava Biblijske istine koje ste ovdje čitali. Osoba koja vam je dala ovu knjižicu može vam u tome pomoći. U vašoj lokalnoj crkvi saznat ćete mnogo više o Bogu, vama će to iskustvo kao i iskustvo drugih pomoći. Razumjet ćete važnost Božjih specijalnih uputa o krštenju i večeri Gospodnjoj, otkrit ćete radost dijeljenja vaših darova i talenata koje vam je Bog dao s drugima. Vi trebate crkvu i crkva treba vas.

Služenje. Sada će to biti vaša privilegija: *da služiš Gospodina Boga svojega iz sveg srca svojega i sve duše svoje.* Prisjećajući se uvijek da Bog: *spasi nas i prizva zvanjem svetim.* Dajte svetosti apsolutno prvenstvo: *jer je ovo volja Božija svetost vaša.* Zatim nastojte vaše posebne darove upotrijebiti u Božjoj službi, imajući u mislima da smo: *sazdani u Kristu Isusu za djela dobra.* Na kraju, budi na oprezu za prilike koje vam se pružaju da kažete drugima: *što ti Gospodin učini, i kako te pomilova.* Govoriti drugima o Kristu nije samo dužnost onih koji se uzdaju u Njega, već i jedno uzbudljivo iskustvo.

Od sada nastojte da živite na takav način da u svakom odjeljku vašeg života vi: *objavite dobrodjetelj onoga koji vas dozva iz tame k čudnome vidjelu svome!*

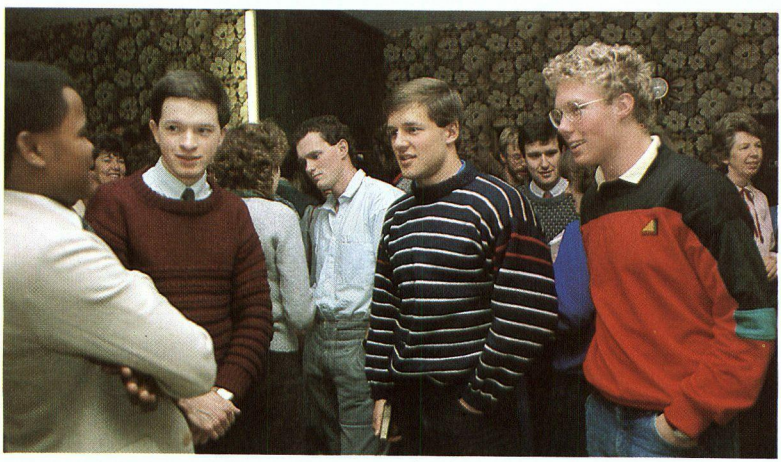

Ako vam je potrebna dalja pomoć obratite se slijedećoj osobi:

Biblijski citati navedeni u ovoj brošuri su slijedeći:

Stranica 4
Jevrejima 11:6
1 Mojsijeva 1:1
Jevrejima 11:3
Psalam 33:9

Stranica 5
Djela 17:24
1 Mojsijeva 2:7
Psalam 139:14

Stranica 6
Job 11:7
Psalam 19:1
Rimljanima 1:20

Stranica 7
2 Petrova 1:21
Psalam 19:7-8
2 Timoteja 3:16
1 Solunjanima 2:13

Stranica 8
Jeremija 10:10
Izaija 44:6
Filipljanima 2:11
Ivan 1:1
2 Korinćanima 3:18

Stranica 9
Ivan 4:24
Ivan 1:18
Jeremija 23:24
Psalam 90:2
Otkrivenje 1:8
Malhija 3:6
Djela 17:25
Psalam 135:6

Stranica 10
2 Mojsijeva 15:11
1 Samuelova 2:2
Habakuk 1:13
1 Petrova 1:16
Izaija 30:18
Psalam 97:2
Jevrejima 4:13
Rimljanima 11:33

Stranica 11
Psalam 135:6
Efežanima 1:11
Danijel 4:35
Jeremija 32:27
Job 5:9
Job 37:23

Stranica 12
1 Mojsijeva 1:27
1 Mojsijeva 1:28

Stranica 13
1 Mojsijeva 1:31

Stranica 14
Rimljanima 5:12
1 Mojsijeva 2:17
1 Mojsijeva 3:6
1 Mojsijeva 3:8

Stranica 15
Rimljanima 5:12
1 Ivanova 1:8
Rimljanima 3:23

Stranica 16
Jeremija 17:9
Marko 7:21-22

Stranica 17
Priče 20:9
1 Ivanova 3:4
Psalam 7:11
Rimljanima 14:12

Stranica 18
Jevrejima 9:27
2 Solunjanima 1:9
Matija 23:33
Matija 5:29
Luka 16:28
Matija 13:42
Izaija 33:14

Stranica 19
Matija 3:12
Matija 22:13
Otkrivenje 14:11
Luka 16:26
Djela 17:31
Matija 23:33

Stranica 20
Izaija 64:6

Stranica 21
Efežanima 2:9
Job 14:4

Stranica 22
Ivan 3:16
1 Ivanova 4:8
1 Ivanova 4:14
Kološanima 2:9

Stranica 23
Luka 4:32
Matija 4:23
Jevrejima 4:15
Matija 3:17
Djela 2:23
Matija 20:28

Stranica 24
Rimljanima 5:8
1 Petrova 3:18

Stranica 25
Marko 15:34
Rimljanima 1:14
Djela 1:3
Rimljanima 6:9

Stranica 26
Djela 20:21
Djela 26:20
Matija 16:16
Rimljanima 5:6

Stranica 27
Jevrejima 7:25
Rimljanima 10:9

Stranica 28
Rimljanima 10:13
Rimljanima 5:1
Djela 10:43
Ivan 1:12
Rimljanima 8:1
Rimljanima 8:11
1 Ivanova 1:9

Stranica 29
Efežanima 5:10
1 Petrova 2:2
Jevrejima 10:25

Stranica 30
5 Mojsijeva 10:12
2 Timoteja 1:9
1 Solunjanima 4:3
Efežanima 2:10
Marko 5:19
1 Petrova 2:9

TEMELJNA PITANJA

JOHN BLANCHARD

Zdravlje, novac, familija, budućnost —
život je pun pitanja.

Ima i dubljih pitanja, takodjer. Tko sam ja?
Zašto sam ovdje? Gdje ja idem?
Ima li život smisla?

No temeljna pitanja su ona o Bogu.
Postoji li Bog? Kakav je On? Mogu li
ga ja upoznati i iskusiti njegovu
silu u mom životu? Ako da, kako?

Ova brošura suočava se s ovim važnim pitanjima izravno i daje na njih jednostavne, jasne i izravne odgovore.

Čitaj je pažljivo. Ona može promjeniti tvoj život — zauvijek.

(Croatian)